

ikke alene havde brugt dem, men ogsaa nogle Millioner flere. I Øjeblikket har vi altsaa i Kassen 3 Mill. Kr., fordi vi har solgt gamle Kaserner, gamle Etablissementer, som vi ikke mere havde Brug for. Kan vi saa ikke blive fri for den Slags Udtalelser fra det ærede Medlems Side, at vi vil anvende nye Millionbeløb til at bygge nye Kaserner for?

Det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds (Veistrup), de Radikales Ordfører, udtalte, at det radikale Parti i lige saa høj Grad som Venstre — tænk i lige saa høj Grad som Venstre! — vil være med til Nedsækning, 60 Mill. Kr. Ja, tænk, der er blot det kedelige ved det, at næsten hvert eneste Forslag, som Regeringen har stillet, gaar de Radikale imod — om ikke pure, saa foreslaar de i alt Fald saadanne Ændringer og faar det hele saadan udvandet, at den Besparelse, det kan give, bliver til næsten ingen Verdens Ting. Derfor tror jeg, det er Talemaader. Bevares, paa Militærvæsenet kan man jo altid fra den Side spare saa meget, det skal være, men derudover — det har jeg været klar over hele Tiden — vil man saa godt som ikke være med til noget som helst. Det er den rene, nøgne Sandhed.

Det stadige Omkvæd er jo, at det er ingen Ændring af Forsvarslovene, men kun en Udskydelse, der foreslaas. Men her er det, jeg siger, at det er da en reel Nedgang for 1927—28; saa kan de Herrer vente med at kritisere, indtil de ser, hvilke tekniske Ændringer vi kommer med til Efteraaret. Det er en virkelig Nedgang for 1927—28; lad os foreløbig holde os til det og saa til Efteraaret se, om der er Mulighed for at blive indenfor de 38 Millioner. De Tal, jeg har opereret med: 64 Millioner for 1921—22, 49 Millioner for 1923—24, efter at Forsvarslovene var gennemført, 45 Millioner for 1926—27 og 38 Millioner for 1927—28, for saa vidt vore Forslag kan gennemføres, er alle beregnet paa samme Maade. Der er ikke medtaget Pensionsbidrag og heller ikke Forrentning og Amortisation af de Bygninger, man lægger Beslag paa, for det er noget, der er kommet til senere. Naar man vil drage en Sammenligning med de 64 Millioner i 1921—22, maa man foretage Beregningen for de følgende Finansaar paa samme Maade, og da er Nedsættelsen fra 64 Mill. Kr. i 1921—22 til 38 Mill. Kr. i 1927—28, hvis vore Forslag vedtages, dog maaske en Nedsættelse, der foreslaar noget.

Vi har ikke just i denne Forbindelse kritiseret Ødselheden fra den radikale Regerings Side, vi har kun sagt, at de maatte

vedstaa det. Da de sad med Ansvaret, sparede de ikke paa Millionerne, men ikke saa snart er der kommet et nyt Styre her i Landet, før de paa ny er de store Kritikere med Hensyn til Militærdgifterne.

Dernæst sagde det ærede 1ste Medlem for 4de Kreds noget, som ikke kan holde, og som han derfor kommer til at gaa fra. Jeg tillod mig at spørge med Hensyn til den Nedsættelse af de 20 Mill. Kr., man kunde tænke sig paa Grund af, at vi har faaet Parikronen, om han eventuelt kunde gaa med til et Ændringsforslag om at nedsætte Beløbet i Forhold til Arbejdslønnens Nedgang og Nedgangen i Materialepriser. Dertil svarer det ærede Medlem: Hvad har Arbejdslønnen med det Spørgsmaal at gøre? Det er et Bevis paa, hvor overfladisk det ærede Medlem har taget paa hele denne Sag. Jeg skal blot nævne en enkelt Ting, som tilstrækkelig illustrerer, hvad det her drejer sig om. Naar man laver et Rekylgevær ude paa Hærens Værksteder, hvor meget tror saa det ærede Medlem Arbejdslønnen andrager? Han kan være overbevist om, at det bliver en høj Procent af det Beløb, hele Geværet koster. Det er en given Sag, at naar vi spekulerer paa, hvor meget vi kan komme ned, fordi vi har faaet Parikronen, spiller Arbejdsløningerne ogsaa en meget betydelig Rolle. Det er, saa vidt jeg kan se, kun de to Faktorer, Arbejdslønnen og Prisen paa Materiale, der her spiller en Rolle.

Jeg skal blot gøre en enkelt Bemærkning til det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), den tidligere Finansminister, med Hensyn til Opgørelsen af de militære Udgifter. Jeg har allerede sagt, at naar jeg nævnte Tallene 64 Millioner, 49, 45, 38 Millioner o. s. v., har jeg ikke taget Pensionsbidrag med og heller ikke Forrentning og Amortisation af Bygninger. Naar man i Fremtiden skal opgøre Udgiften korrekt, mener jeg, at man skal tage Pensionsbidragene med. Men mit Udgangspunkt var de 64 Mill. Kr. for 1921—22, og saa opgjorde jeg Beløbet paa samme Maade for de følgende Finansaar. Derimod er jeg maaske noget uenig med det ærede Medlem med Hensyn til Forrentning og Amortisation. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem vil give mig Ret i, at naar f. Eks. Kastellet, disse gamle Huse, er vurderet til ca. 5 Mill. Kr., og vi som Følge deraf skal have et Beløb paa 300 000 Kr. prangende som Udgift paa Krigsministeriets Budget, er der noget i allerhøjeste Grad urimeligt i dette. Derfor har jeg ogsaa foranlediget,